सन्ति सालावृकाणाᳬ हृदयान्येतेति मैतदादृथा न वै स्त्रैणᳬ सख्यमस्ति पुनर्गृहानिहीति हैवैनं तदुवाच ॥ ९ ॥ यद्विदूपाचरम् । मर्त्येष्ववसᳬ रात्रीः शरदश्चतस्रः घृतस्य स्तोकᳬ सकृदङ्क आश्नां तादेवेदं तातृपाणा चरामीति तदेतदुक्तप्रत्युक्तं पञ्चदशर्चं बह्वृचाः प्राहुस्तस्यै ह हृदयमाव्ययां चकार ॥ १० ॥ सा होवाच । संवत्सरतमीᳬ रात्रिमागच्छतात्तन्मऽएकाᳬ रात्रिमत्ते शयितासे ज्ञात उ ते ऽयं तर्हि पुत्रो भवितेति स ह संवत्सरतमीᳬ रात्रिमाजगामेद्धिरण्यविमितानि ततो हैनमेकमूचुरितत्प्रपद्यस्वेति तद्धास्मै तामुपप्रजिघ्युः ॥ ११ ॥ सा होवाच । गन्धर्वा वै ते प्रातर्वरं दातारस्तं वृणासाऽइति तं वै मे त्वमेव वृणीष्वेति युष्माकमेवैकोऽसानीति ब्रूतादिति तस्मै ह प्रातर्गन्धर्वा वरं ददुः स होवाच युष्माकमेवैकोऽसानीति ॥ १२ ॥ ते होचुः । न वै सा मनुष्येष्वग्नेर्यज्ञिया तनूरस्ति यथेष्ट्वास्माकमेकः स्यादिति तस्मै ह स्थाल्यामोप्याग्निं प्रददुरनेनेष्ट्वास्माकमेको भविष्यसीति तं च ह कुमारं चादायावव्राज सोऽरण्यऽएवाग्निं निधाय कुमारेणैव ग्राममेयाय पुनरैमीत्येत्तिरोभूतं योऽग्निरश्वत्थं तं या स्थाली शमीं ताᳬ स ह पुनर्गन्धर्वानेयाय ॥ १३ ॥ ते होचुः । संवत्सरं चातुष्प्राश्यमोदनं पच स एतस्यैवाश्वत्थस्य तिस्रस्तिस्रः समिधो घृतेनान्वज्य समिद्धतीभिर्घृतवतीभिर्ऋग्भिरभ्याधत्तात्स यस्ततोऽग्निर्जनिता स एव स भवितेति ॥ १४ ॥ ते होचुः । परोऽक्षमिव वाऽएतदाश्वत्थीमेवोत्तरारणिं कुरुष्व शमीमयीमधरारणिᳬ स यस्ततोऽग्निर्जनिता स एव स भवितेति ॥ १५ ॥ ते होचुः । परोऽक्षमिव वाऽएतदाश्वत्थीमेवोत्तरारणिं कुरुष्वाश्वत्थीमधरारणिᳬ स यस्ततोऽग्निर्जनिता स एव स भवितेति ॥ १६ ॥ स आश्वत्थीमेवोत्तरारणिं चक्रे । आश्वत्थीमधरारणिᳬ स यस्ततोऽग्निर्जज्ञे स एव स आस तेनेष्ट्वा गन्धर्वाणामेक आस तस्मादाश्वत्थीमेवोत्तरारणिं कुर्वीताश्वत्थीमधरारणिᳬ स यस्ततोऽग्निर्जायते स एव स भवति तेनेष्ट्वा गन्धर्वाणामेको भवति